

ærede Minister udtalte, at Regjeringen ikke har kunnet handle anderledes, end den har gjort, og jærlig fremkom med denne Udtalelse ved Omtalen af Riffelforeningerne, skulde jeg ikke behøve at gøre den ærede Minister opmærksom paa, at Grundloven har anvist en Vej, som gav Regjeringen og Kultusministeren et helt andet Middel i Hænde, idet Grundlovens § 87 giver Regjeringen Ret til at ophæve en Forening ved en Regjeringsforanstaltning, men jaa skal der rigtignok strax anlægges Sag mod Foreningen. Jeg kan naturligvis ikke gaa ud fra, at den høitærede Minister har overset denne Grundlovsbestemmelse, han kjennder den, men han vil ikke benytte den. Han finder altsaa ikke Foreningerne ulovlige og har sagtens en Anelse om, at en saadan Sag, bragt for Domstolene, ikke vilde falde ud, som han ønskede det; og for ikke at risikere dette lader han være at gaa den grundlovmæssige Vej, men benytter sin Stilling som Minister til at straffe de politiske Modstandere, han ikke paa anden Maade kan faae Ram paa. Jeg mener, at det er godt at slaa dette Ministerens Standpunkt fast her i Thinget.

Brandes: Det er en ganske enkelt Oplysning, jeg vil udbede mig af den ærede Minister, og som angaar Vædringsforslaget under Nr. 149: Ovførelsen af en Kunst-museums-Bygning. Jeg vilde gjerne spørge den ærede Minister, hvilken Bygning det er, han vil lade opføre? Der er nemlig en Gang bleven indbudt til en Konkurrence om en saadan Bygning, og da denne Konkurrences Udfald blev, at der ikke blev givet Præmie til Noget, er det ikke urimeligt nu at faae et saadant Spørgsmaal bekvaret. Jeg kunde fra min Plads ikke rigtig opfatte de Bemærkninger, som den ærede Minister fremkom med angaaende denne Sag, men det forekom mig, at han sagde, at han havde en Plan og agtede at bygge en Bygning, men jeg maa spørge om, hvilken, thi det kan dog umulig være den Bygning, som ikke fik nogen Præmie ved Konkurrencen. Første Præmie blev ikke givet, og hvis jeg ikke tager feil, var Forholdet dette, at der var en enkelt af Tegningerne, hvis ydre Udstyr man fandt meget passende, og en anden Tegning, hvis Indretning af det Indvendige man troede at kunne bruge. Jeg antager nu, at den ærede Minister har valgt en af disse to Tegninger, men med hvilken Ret og ud fra hvilke Overvejelser han endelig er kommen til det Resultat, at det er derefter, han vil bygge, tror jeg ikke, at der er meddelt Offentligheden Noget om. Jeg tror,

at der er al Grund for Thinget til at tiltræde Flertallets Forslag, forsaavidt vi nemlig Intetsomhelst veed om, hvilken Bygning det er, Ministeren har i Sinde at opføre. Vi vide, at der skal opføres en Kunst-museums-Bygning, men ellers vide vi Intet, og det vilde forekomme mig rigtigst, om der fra Thingets Side forlangtes, siden der har været afholdt en Konkurrence med det Resultat, som Tilfældet har været, at der blev holdt en ny Konkurrence, hvor man søgte at komme til et bedre Udfald end det, der opnaaedes den Gang. Forinden dette er færdigt, og de andre Bygningsforetagender, som ere paa Tale, ikke ere færdige videre frem og komme bort fra det forberedende Standpunkt, hvorpaa de nu ere, vilde det være mærkeligt at slaa fast ved en Bevilling paa Finantsloven, at der skal ydes 400,000 Kr. til en saadan Bygning. — Da jeg har faaet Ordet før at udbede mig denne Oplysning, skal jeg dog yderligere sige et Par Ord om en Bemærkning, som den ærede Minister lod falde angaaende det kongelige Theater. Han sagde, hvis jeg ikke hørte feil, at det er kommet dertil, at det kongelige Theater er blevet mere en Opera- og Balletscene end en Tale-scene, og jeg synes, at dette er haardt for Thinget at høre. Ærede Medlemmer ville jo erindre, at det var det første Provisorium, der førte til en Bygning for det kongelige Theater, som ikke varede til sit Tiemed. Senere har man gjentagne Gange lappet og forandret paa denne Bygning, og jeg tror, den ærede Ordfører brugte et Udtryk derom som dette, at inden man fik revet det Hele ned og bygget det op igjen, opnaaede man ikke sin Hensigt. Men jeg vil da spørge, om det ikke vilde være rimeligt, at man, naar man nu har lappet og restaureret paa Theatret saa længe, dog endelig kunde komme til en saadan Restauration, at man fik Theatret indrettet til Tale-scene. Saa vidt jeg hørte, henpegede Ministeren paa, at det kunde lægges hen et andet Sted, men det er ikke opløst, hvorledes det skulde realiseres. Hvis man skal til at foretage en Ombygning, kunde det være passende, at man kunde komme til en Ombygning, som gjorde, at det fgl. Theater kunde svare til sin Bestemmelse at være en Scene, hvor man kunde spille Komædie, eller ogsaa kunde man komme til den Udvei, at man bortviste fra Theatret de Kunstarter, der notorisk forarsage Underbalance, ganske simpelt, fordi et Theater med 3 Kunstarter ikke betaler sig. Saa snart man lægger Bægt paa en Kunstart, kan det dække sig. Man kommer til det Resultat, at den af Kunstarterne, som har mindre Betydning for den nationale Kunst og derfor kan af-